

Doină

Ovidiu Oana-pârâu

Doina primului Amin

de-acum mi-oi face codrul casă
acoperiş cu frunză deasă
perdele fie-mi numai norii
şi muc de de lumânare zorii
iar larmă fie ciripitul
orlogiu însuşi infinitul
cărarea mea să fie vântul
şi numai foşnete cuvântul
a Celui toate ştiutor
şi gazdă când mi-o fi să mor
cu privegheri de paparude
pe năvălii de vreascuri ude
şi un prohod de licurici
frunze lințoliu şi furnici
bocet boncăluit de cerbi
iar lacrimi roua de prin ierbi
când mă vor scrie în lumină
copaci pe scoartă cu răşină
şi-n veşnicia de senin
şoptiţi-mi primul meu amin
03.10.2007

Doină [ultimul Amin]

fă-mi Tu, Doamne, codrul casă
'coperiş cu frunză deasă
voaluri fie-mi numai norii
muc de de lumânare zorii
larmă fie-mi ciripitul
orlogiu, infinitul
calea mea să fie vântul
numai foşnete cuvântul
Celui toate ştiutor
gazdă când mi-o fi să mor
privegheri de paparude
năvălii de vreascuri ude
un prohod de licurici
şi lințoliu şi furnici
bocet boncălit de cerbi

lacrimi roua de prin ierbi
când m-or scrie în lumină
pomi pe scoartă cu rășină
'n veșnicia de senin
șoptiți ultimul amin
02.02.2015

ovidiu oana-pârâu
volumul DOINA, DORUL, DUMNEZEU,
Editura CORESI, 2017